

ÎNCHEIERE

05 iunie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Oleg Sternioală
Victor Burduh
Galina Stratulat

examinând admisibilitatea recursului declarat de Dumitru Mihailov, reprezentat de avocatul Tamara Casian,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Dumitru Mihailov împotriva lui Dorel Drobot și Constantin Drobot cu privire la încasarea prejudiciului material,

împotriva deciziei din 18 septembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău prin care a fost respins apelul declarat de către Dumitru Mihailov și menținută hotărârea din 07 mai 2018 a Judecătoriei Ungheni,

c o n s t a t ă :

La 14 noiembrie 2016 Dumitru Mihailov a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Dorel Drobot și Constantin Drobot cu privire la încasarea prejudiciului material.

În motivarea acțiunii, reclamantul a invocat că la 19 februarie 2011, aproximativ la ora 20.00 în apropierea magazinului SRL „Turcanu Angela” pe str. Ștefan cel Mare 95, or. Ungheni a fost bătut de Dorel Drobot și Constantin Drobot. În rezultatul loviturilor i-a fost pricinuită o XXXXX de gradul 2 și XXXXX, iar conform procesului-verbal al Consiliului medical consultativ IMSP Centrul Medicilor de Familie Ungheni i-a fost stabilit gradul 2 de invaliditate.

Prin sentința din 19 iulie 2013 Dorel Drobot a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art.287 alin. (2) lit. b) și art.157 Cod Penal, iar Constantin Drobot vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.287 alin. (2) lit.b) Cod penal.

A menționat reclamantul că ulterior pronunțării sentinței starea sănătății sale s-a înrăutățit considerabil, a pierdut integral capacitatea de muncă din care motiv la 24 iunie 2016 Consiliul Național pentru Determinarea Dezabilității și Capacități de Muncă i-a atribuit gradul sever de invaliditate. În urma XXXXX suferit, starea sănătății reclamantului s-a agravat, dânsul urmează permanent tratament ambulatoriu și staționar, astfel încât, după pronunțarea sentinței a suportat cheltuieli în suma totală de 44120,17 lei pentru spitalizare, costul medicamentelor administrate pentru restabilirea sănătății, cheltuieli de transport pentru el și pentru persoanele care l-au însoțit.

Referitor la pretenția privind încasarea prejudiciului pentru imposibilitatea de a munci, consideră reclamantul că sunt relevante prevederile pct.21 din Hotărârea Plenului CSJ nr. 6 din 04 iulie 2005 „cu privire la practica aplicării de către instanțele judecătorești a legislației materiale despre încasarea prejudiciului cauzat prin vătămare a

integrității corporale sau altă vătămare a sănătății ori prin deces”, iar el a absolvit facultatea de drept a Universității de Studii Europene din Moldova, însă din cauza sănătății nu se poate angaja în câmpul muncii. La moment, primește o pensie de 202,5 lei și suport financiar de 180 lei lunar, are nevoie să fie îngrijit de o altă persoană.

Din motivele expuse, reclamantul menționează că este în drept să solicite de la pârâți să-i achite cel puțin salariu care putea să-l primească în cazul în care avea posibilitatea de a munci, luându-se la bază cuantumul minim garantat al salariului în sectorul real, stabilit prin Hotărârea Guvernului nr.165 din 09 martie 2010 cu privire la cuantumul minim garantat al salariului în sectorul real.

Astfel, începând cu 19 februarie 2011 și până în prezent din cauza bolii nu este angajat în câmpul muncii. Conform Certificatului Consiliului Republican de Expertiză a Vitalității din 01 iulie 2012 i s-a stabilit grad accentuat de invaliditate, iar la 01 iulie 2016 grad avansat.

Hotărârea Guvernului nr.165 din 09 martie 2010 cu privire la cuantumul minim garantat al salariului în sectorul real, stabilește că cuantumul minim garantat al salariului în sectorul real, calculat pentru un program complet de lucru în medie de 169 de ore pe lună, începând cu 01 mai 2013 constituie 1400 lei pe lună, începând cu 01 mai 2014 - 1650 lei pe lună, începând cu 01 mai 2015- 1900 lei pe lună, începând cu 01 mai 2016 - 2100 lei pe lună.

A considerat reclamantul că începând cu data de 19 iulie 2013 și până la moment, pârâții urmează să-i compenseze prejudiciul pentru imposibilitatea de a munci în sumă totală de 72000 lei, calculat după cum urmează: (1400 lei x 9 luni = 12600 lei; 1650 lei x 12 luni = 19.800 lei; 1900 lei x 12 luni = 22800 lei; 2100 lei x 8 luni = 16800 lei).

Mihailov Dumitru a solicitat încasarea în mod solidar de la Dorel Drobot și Constantin Drobot a prejudiciul material constituit din cheltuieli legate de spitalizare și costul medicamentelor administrate pentru restabilirea sănătății în sumă de 44120,17 lei, a prejudiciului pentru imposibilitatea de a munci în suma de 72000 lei, a salariului începând cu 01 august 2013 până la 31 decembrie 2016 și 2100 lei prejudiciul pentru imposibilitatea de a munci, cu modificarea lui în dependență de cuantumul minim garantat al salariului în sectorul real, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.165 din 09 martie 2010 cu privire la cuantumul minim garantat al salariului în sectorul real, începând cu data de 01 ianuarie 2017 și până la decăderea condițiilor care au născut obligația de plată.

Prin hotărârea din 07 mai 2018 a Judecătoriei Ungheni, s-a admis parțial acțiunea; s-a dispus încasarea în mod solidar de la Dorel Drobot și Constantin Drobot în beneficiul lui Mihailov Dumitru a prejudiciului material cauzat în urma infracțiunii în mărime de 45315,30 lei, a cheltuielilor de asistență juridică în sumă de 3000 lei și a cheltuielilor poștale în mărime de 27,50 lei, în total suma de 48342, 80 lei; în rest, pretențiile au fost respinse ca neîntemeiate.

La 05 iunie 2018 Dumitru Mihailov a declarat apel împotriva hotărârii din 07 mai 2018 a Judecătoriei Ungheni, solicitând admiterea acesteia, casarea hotărârii primei instanțe în partea respingerii acțiunii cu emiterea în această parte a unei hotărâri noi de admiterea a pretențiilor.

Prin decizia din 18 septembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău a fost respins apelul declarat de Dumitru Mihailov și menținută hotărârea din 07 mai 2018 a Judecătoriei Ungheni.

În acest sens instanța de apel a menționat că Dorel Drobot și Constantin Drobot au acționat ilicit față de Mihailov Dumitru, prin infracțiune i-au cauzat un prejudiciu material și moral. Temeinicia răspunderii lui Drobot Dorel și Drobot Constantin a fost examinată de către instanța judecătorească și care la moment este stabilită, cu putere de lucru judecat printr-o hotărâre judecătorească definitivă și irevocabilă, degrevată de probațiune.

Instanța de apel a mai specificat că reieșind din faptul că prejudiciul invocat prin prezenta acțiune sub formă de cheltuieli legate de spitalizare și costul medicamentelor administrate pentru restabilirea sănătății, reprezintă o consecință prejudiciabilă a aceleiași fapte prevăzute de Codul penal, condamnate cu titlu irevocabil prin hotărâre judecătorească, rezultă ca fiind întemeiată concluzia instanței de fond referitor la admiterea pretenției privind încasarea prejudiciului material sub formă de cheltuieli pentru tratament, suportat după data pronunțării sentinței judecătorești, în mărime de 45315,50 lei.

În ceea ce ține cerința privind încasarea prejudiciului pentru imposibilitatea de a munci în suma de 72000 lei, a salariului începând cu 01 august 2013 pînă la 31 decembrie 2016 și 2100 lei prejudiciul pentru imposibilitatea de a munci, cu modificarea lui în dependență de cuantumul minim garantat al salariului în sectorul real, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.165 din 09 martie 2010 cu privire la cuantumul minim garantat al salariului în sectorul real, începând cu data de 01 ianuarie 2017 și pînă la decăderea condițiilor care au născut obligația de plată, Colegiul civil a notat că, reieșind din principiile generale de drept și sensul legislației civile, persoana lezată într-un drept al ei poate cere repararea integrală a prejudiciului cauzat astfel și anume, a cheltuielilor pe care persoana lezată într-un drept al ei le-a suportat sau urmează să le suporte la restabilirea dreptului încălcat, precum și beneficiul neobținut prin încălcarea dreptului.

Or, pretenția în cauză a fost solicitată de asemenea prin acțiunea civilă în cadrul procesului penal, asupra netemeinicii căreia, instanța judecătorească s-a expus cu titlu definitiv. Astfel încât, faptul modificării mărimii sumei solicitate, nu schimbă temeiul de încasare, asupra căruia există în vigoare o dispoziție judecătorească prin care pretenția în cauză a fost respinsă.

Prin urmare, Colegiul civil și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău a conchis că prima instanță, a dat apreciere completă, obiectivă și sub toate aspectele probelor, iar hotărârea dată este legală și întemeiată, adoptată cu respectarea drepturilor și intereselor legale a participanților la proces.

La 07 martie 2019 Dumitru Mihailov, reprezentat de avocatul Tamara Casian, prin intermediul oficiului poștal a depus cerere de recurs împotriva deciziei din 18 septembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care a solicitat casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe în partea respingerii acțiunii cu emiterea în partea dată a unei noi hotărâri de admitere a acesteia.

În motivarea recursului a invocat că instanța de apel la emiterea deciziei a aplicat eronat normele de drept material, a încălcat regulile de apreciere a probelor, stabilite în art.130 Cod de procedură civilă și nu a cercetat multiaspectual, complet, nepărtinitor și nemijlocit toate probele din dosar în ansamblu și interconexiunea lor.

A opinat că concluzia instanțelor de judecată este greșită referitor la respingerea acțiunii, deoarece, în cadrul dosarului penal ca temei de drept au fost invocate Hotărârea Guvernului nr.968 din 18 octombrie 2010 și Hotărârea Guvernului nr.868 din 22

noiembrie 2011 privind aprobarea cuantumului salariului mediu lunar pe economie, pe când în litigiul dat s-a invocat Hotărârea Guvernului nr.165 din 09 martie 2010 cu privire la cuantumul minim garantat al salariatului în sectorul real.

Indică dezacordul cu concluzia instanței precum că nu a demonstrat sau nu a adus dovezi că la momentul săvârșirii infracțiunii de către Dorel Drobot și Constantin Drobot era angajat în câmpul muncii, or, în rezultatul acțiunilor culpabile, săvârșite de către intimați el a devenit invalid, în consecință la 01 iulie 2013 i-a fost atribuit grad de dezabilitate accentuat, iar la 24 iunie 2016 i-a fost atribuit grad de dizabilitate sever.

În contextul prevederilor art. 434 alin.(1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la data de 18 septembrie 2018.

Materialele cauzei atestă că decizia contestată a fost expediată părților la data de 27 septembrie 2018, fiind recepționată de către reprezentantul lui Dumitru Mihailov, avocatul Tamara Casian la 23 ianuarie 2019, fapt confirmat prin recipisa anexată la dosar (f.d.164).

Astfel, recursul declarat la data de 07 martie 2019, este în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de Dumitru Mihailov, reprezentat de avocatul Tamara Casian, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sânt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronată, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Dumitru Mihailov, reprezentat de avocatul Tamara Casian, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter

devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a recunoaște recursul declarat de Dumitru Mihailov, reprezentat de avocatul Tamara Casian, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Dumitru Mihailov, reprezentat de avocatul Tamara Casian împotriva deciziei din 18 septembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Oleg Sternioală

judecătorii

Victor Burduh

Galina Stratulat